

Küçük Sahil Kasabası

— maicihan · 16 Temmuz 2013

küçük sahil kasabada
güneşli bir güne kanatlarını açıyor,
pencerem.
garip bir huzur sinmiş odanın
beyaz duvarlarına.
bense anlamsız huzursuzluk
içinde !
bir yanım deniz uçsuz bucaksız,
bir yanım yeşilin her tonu koca bir orman.
denizle orman arasında uçan martı,
özgür kanatların arasında dolanan rüzgar,
olmak vardı.

martılar var çöplükler de ,
martılar var mavi denizlerde...
bir yerlerde okuduğum bir yazı geldi aklıma
"Temiz kalmış ne bulunur bir çöplükte!
Aşk da kirlenir elbet insanla birlikte."

aşk, aşk
üç harften oluşan, tek hece.
ne çok cümleler kurduk üzerine
sevinçle,hüzün arasında,
heyecanla gafletine kapıldığımız.
"Kabahatinden daha büyüktür özürü;
Yüreğimin, aşık olmaktan ötürü."

bir yerlerden aklımda kalan.
yine de yaşamaktan mutlu olunan
aşk...

aynanın karşısındayım,

Gözlerime ne zaman böyle derin derin baksam;
Hep uzaklaşıp giden yalnız bir kadın çıkar karşıma.

insan nereye giderse gitsin
içindeki bırakmadıktan sonra
ne faydası var,
zamanda yolculukların.
küçük sahil kasabasındaki,
huzur
odanın beyaza duvarlarından,
yansıyıp ruhuma sızıyor
kapıyı çekip çıkıyorum
hiç bir şey almadan...

MH&C